

ATENTIE PARLAMENTARI - Articolul 56 din Legea 185/2013 desfiinteaza incepand cu 1 ianuarie 2014 contractele valabil incheiate, afectand peste 90% din industria publicitatii stradale din Romania, cu efecte negative asupra bugetului statului si a angajatilor companiilor specializate. Pierderea bugetara este estimata la 10 milioane euro

Scris de A.A.S. - R.S.

Dezvaluiri - Anchete

Dovada ca in Romania legislatia scartaie din toate balamalele ei, pana si detinatorii de panouri stradale au ajuns acum intr-o situatie disperata. **Lumeajustitiei.ro sesizeaza, in acest sens, aspectele de neconstitucionalitate la Legea 185/25.06.2013 privind amplasarea si autorizarea mijloacelor de publicitate.**

In forma actuala, articolul 56 din lege afecteaza intreaga piata de publicitate stradala din Romania, estimata la 30 milioane de euro/ an, ceea ce va duce automat la o pierdere la bugetul statului incepand din 2014 de peste 10 milioane euro reprezentand TVA, si alte taxe si impozite pe care statul le pierde in urma aplicarii legii in actuala forma.

Prin intrarea in vigoare a articolului 56 din Legea nr. 185/25.06.2013, operatorii de publicitate stradala (detinatorii de panouri publicitare) sunt afectati in mod direct, deoarece societatile respective au incheiate cu Consiliile Locale contracte de asociere sau de inchiriere in vederea amplasarii unor panouri publicitare, incheiat pe diferite perioade de timp. Aceste panouri detin autorizatii de constructie si au fost amplasate in conditiile prevazute de lege LA MOMENTUL AMPLASARII LOR. In aceste conditii, articolul 56 din lege nu face altceva decat sa desfiinteze cu data de 1 ianuarie 2014 contracte valabil incheiate care va afecta peste 90% din aceasta industrie a publicitatii stradale din Romania, cu efecte negative asupra bugetului statului si a angajatilor companiilor specializate in publicitatea stradala.

Dovada ca in Romania legislatia scartaie din toate balamalele ei, pana si detinatorii de panouri stradale au ajuns acum intr-o situatie disperata. **Lumeajustitiei.ro sesizeaza, in acest sens, aspectele de neconstitucionalitate la Legea 185/25.06.2013 privind amplasarea si autorizarea mijloacelor de publicitate.**

In forma actuala, articolul 56 din lege afecteaza intreaga piata de publicitate stradala din Romania, estimata la 30 milioane de euro/ an, ceea ce va duce automat la o pierdere la bugetul statului incepand din 2014 de peste 10 milioane euro reprezentand TVA, si alte taxe si impozite pe care statul le pierde in urma aplicarii

legii in actuala forma. Prin intrarea in vigoare a articolului 56 din Legea nr. 185/25.06.2013, operatorii de publicitate stradala (detinatorii de panouri publicitare) sunt afectati in mod direct, deoarece societatile respective au incheiate cu Consiliile Locale contracte de asociere sau de inchiriere in vederea amplasarii unor panouri publicitare, incheiat pe diferite perioade de timp. Aceste panouri detin autorizatii de constructie si au fost amplasate in conditiile prevazute de lege LA MOMENTUL AMPLASARII LOR. In aceste conditii, articolul 56 din lege nu face altceva decat sa desfiinteze cu data de 1 ianuarie 2014 contracte valabil incheiate care va afecta peste 90% din aceasta industrie a publicitatii stradale din Romania, cu efecte negative asupra bugetului statului si a angajatilor companiilor specializate in publicitatea stradala.

Cu privire la legalitatea acestui articol din legea sus-mentionata, Curtea Constitutionala a Romaniei s-a pronuntat prin Decizia nr. 26/18.01.2012. In cuprinsul Deciziei Curtii regasim motivele pentru care art. 56 este neconstitucional si drepturile pe care le incalca. **Totodata, in vederea punerii in aplicare a dispozitiilor Legii nr. 185/25.06.2013, toate Consiliile Locale au publicat anunturi conform carora urmeaza sa elaboreze un noi regulamente privind amplasarea si autorizarea mijloacelor de publicitate stradala, ceea ce va determina elaborarea unui regulament in concordanta cu o lege care contine dispozitii neconstitutionale, ce incalca atat drepturile fundamentale ale persoanelor, cat si statul de drept, dupa cum arata Curtea Constitutionala in Decizia nr. 26/18.01.2012.**

Istoria unei neconstitucionalitati care, in ciuda deciziei CCR, se mentine sub noua forma votata de

Parlament

In data de 11.04.2011, a fost inregistrat la Camera Deputatilor sub nr. 181/2011 Proiectul de Lege privind

amplasarea si autorizarea mijloacelor de publicitate.

In data de 28.01.2012, Curtea Constitutionala s-a pronuntat asupra constitutionalitatii proiectului de lege

anterior amintit prin Decizia nr. 26/18.01.2012, dosarul nr. 1615A/2011.

Prin aceasta Decizie, **Curtea a admis obiectia de neconstitutionalitate si a constatat ca sintagma "dar nu**

mai tarziu de 1 ianuarie 2012” in art. 56 al. 1 din Legea privind amplasarea si autorizarea mijloacelor de

publicitate este neconstitutionala.

In considerentele Deciziei gasim mai multe motive pentru care legea atacata nu respecta legea

fundamentala:

1. Din analiza Sesizarii de neconstitutionality, observam ca primul motiv pentru care autorii exceptiei au

atacat legea in cauza este cel referitor la incalcarea principiului neretroactivitatii legii. La acest punct din

sesizare, Curtea a raspuns cu urmatoarea motivare: ***"Avand in vedere cele expuse la punctul I, se constata***

ca operatorilor de publicitate le sunt impuse obligatii noi referitoare la amplasarea mijloacelor de

publicitate. Totodata, se constata ca actul normativ criticat nu reglementeaza dispozitii tranzitorii

referitoare la termene adecvate pentru indeplinirea noilor obligatii impuse de legiuitor. Astfel, prin

aplicarea imediata a noului act normativ operatorii de publicitate care, cu respectarea dispozitiilor legale in

vigoare, au obtinut eliberarea unei autorizatii de constructie pentru amplasarea unui mijloc de publicitate si

au incheiat contracte cu beneficiarii mijloacelor de publicitate sunt pusi in fata unei situatii legislative noi,

fiindu-le impuse conditii si efecte pe care nu le-au avut si nici nu le-ar fi putut avea in vedere la momentul

incheierii contractelor. Regulile prevazute de dispozitiile legii noi nu erau reglementate in trecut, iar noile

reguli, pentru a fi in acord cu Legea fundamentala, ar trebui aplicate numai pentru viitor, pentru a raspunde

exigentelor constitutionale referitoare la neretroactivitatea legii si inclusiv a exigentelor statului de

***drept.** Impunerea de reguli si obligatii noi in sarcina operatorilor de publicitate nu reprezinta in sine o*

incalcare a prevederilor constitutionale. Cu toate acestea, impunerea de reguli noi si obligatii noi fara

reglementarea unui termen adecvat care sa permita subiectului de drept sa raspunda noilor cerinte

legislative reprezinta o incalcare a exigentelor constitutionale sub aspectul principiului securitatii juridice

si a principiului increderii legitime care impune limitarea posibilitatilor de modificare a normelor juridice si

stabilirea regulilor instituite prin acestea". Dupa cum putem sesiza, Curtea face referire la cele expuse la

punctul I, in special la faptul ca "dispozitiile legii criticate prevad in sarcina operatorilor de publicitate

obligatii noi in ceea ce priveste identificarea panourilor publicitare prin inscripționarea acestora cu

informatii privind denumirea operatorului, Codul de Identificare Fiscala a acestuia si numarul autorizatiei

de construire, precum si regulile tehnice de amplasare a mijloacelor publicitare.”

Coroborand cele aratate de Curte, se constata faptul ca CCR a statuat ca, drept urmare a faptului ca noua

lege instituie in sarcina operatorilor de publicitate noi reguli si obligatii, se impune stabilirea unui termen

adecvat in care acestia sa se poata conforma noilor sarcini, lipsa acestui termen reprezentand o incalcare

a exigentelor constitutionale sub aspectul principiului securitatii juridice si a principiului increderii

legitime.

Incalcarea principiului libertatii contractuale

Un alt motiv din sesizare vizeaza incalcarea principiului libertatii contractuale. Cu privire la acest aspect,

Curtea a statuat urmatoarele:

”Mai mult, prevederile art. 56 din legea criticata dispun ca mijloacele de publicitate autorizate pana la data

intrarii in vigoare a prezentei legi pot fi mentinute pe amplasamentele autorizate pana la data expirarii

contractelor de publicitate in curs, dar nu mai tarziu de 1 ianuarie 2012. Astfel, Curtea constata

ca, indiferent de indeplinirea obligatiilor impuse de noile dispozitii legale, atat operatorii de publicitate, cat

si beneficiarii mijloacelor de publicitate vor fi afectati in sensul ca acele contracte care se derulau la

momentul adoptarii legii noi nu isi mai pot produce efectele, fiind desfiintate. Desfiintarea unui contract

valabil incheiat prin aplicarea imediata a legii noi nu corespunde exigentelor principiului constitutional al

neretroactivitatii legii. In acelasi sens, prin Decizia nr. 62 din 13 iunie 1995, publicata in M.Of. al Romaniei,

Partea I, nr. 122 din 19 iunie 1995, Curtea a statuat ca, potrivit principiului neretroactivitatii legii prevazut de

art. 15 al. 2 din Constitutie, contractele valabil incheiate sub imperiul unei legi nu pot fi desfiintate de legea

noua. A permite unui act normativ sa aiba efecte retroactive ar duce la negarea insasi a principiului statului

de drept. Din aceasta perspectiva, Curtea Constitutionala a Republicii Cehe, un stat membru UE ca si

Romania, a statuat ca principiul protejarii increderii cetatenilor in lege, precum si principiul conex care

interzice efectele retroactive ale normelor juridice, se numara printre principiile de baza care definesc

statul de drept”.

In continuare, Curtea analizeaza legalitatea legii prin chiar scopul ei, statuand ca *”desi este evident ca*

societatea romaneasca se confrunta cu problema ocuparii excesive si haotice a spatiului public cu

*mijloace de publicitate care au efect negativ asupra calitatii mediului de viata al locuitorilor, **reglementarea***

unui cadru coerent in orice domeniu trebuie sa tina seama de exigentele Legii fundamentale, legiuitorul

avand obligatia de a legifera doar in cadrul si limitele stabilite de aceasta”.

”Deci, chiar si in ipoteza in care legiuitorul ar dori, in mod justificat, sa inlature sau sa atenueze unele

situatii, nu poate realiza acest lucru prin intermediul unei legi care sa aiba caracter retroactiv, ci trebuie sa

caute mijloacele adecvate care sa nu vina in contradictie cu acest principiu constitutional". In dispozitivul

hotararii, Curtea retine ca admite obiectia de neconstitutionalitate si constata ca sintagma „dar nu mai

tarziu de 1 ianuarie 2012" cuprinsa in art. 56 al. 1 din legea atacata este neconstitutională. In concluzie,

Curtea a declarat neconstitutională aceasta sintagma din art. 56 deoarece incalca principiul constitutional

al neretroactivitatii, solutia constitutională fiind aceea conform căreia toate contractele în curs de derulare

să nu fie afectate de noua lege, acestea trebuind să-și producă efectele conform legii în vigoare la data

semnării lor.

Modificările legii după pronunțarea Deciziei CCR nr.26/2012 duc la efecte negative asupra bugetului

În urma pronunțării Deciziei nr. 26/18.01.2012, art. 56 declarat neconstitucional a fost modificat, fiind

promulgat in urmatoarea forma: ***"Mijloacele de publicitate autorizate pana la data intrarii in vigoare a***

prezentei legi pot fi mentinute pe amplasamentele autorizate pana la data expirarii contractelor de

publicitate in curs, dar nu mai tarziu de 1 ianuarie 2014".

Dupa cum se poate observa, singurul aspect modificat este cel referitor la data, modul de operare al

articolului fiind același cu cel al articolului ce a fost declarat neconstitucional. Analizând motivele pentru

care acest text de lege a fost declarat neconstitucional, **se poate observa lesne ca acestea subzista si in**

cazul formei in vigoare la aceasta data a articolului 56, pentru ca si aceasta produce efecte retroactiv, si

anume desfiinteaza contracte ce au fost valabil incheiate, cu respectarea tuturor regulilor prescrise de

legislatia in vigoare la data semnarii lor. Ceea ce nu a inteles legiuitorul si face ca, in continuare, art. 56 sa

fie neconstititional este faptul ca printr-o lege ulterioara, indiferent de scopul urmarit, principiul

neretroactivitatii nu poate fi incalcat. Reiteram o parte din cele retinute de Curte: *"Curtea constata*

ca, indiferent de indeplinirea obligatiilor impuse de noile dispozitii legale, atat operatorii de publicitate, cat

si beneficiarii mijloacelor de publicitate vor fi afectati in sensul ca acele contracte care se derulau la

momentul adoptarii legii noi nu isi mai pot produce efectele, fiind desfiintate". In aceasta situatie, este

necesara din nou sesizarea Curtii Constitutionale, in vederea inlaturarii abuzului savarsit de puterea

legislativa, respectiv nerespectarea unei Decizii prin care un text de lege a fost declarat neconstititional.

Efectele dezastruoase ale actualei legi, dupa 1 ianuarie 2014

Avand in vedere toate aceste considerente, se impune sesizarea Curtii Constitutionale cu exceptia de

neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 56 din Legea nr. 185 din 25 iunie 2013 privind amplasarea si

autorizarea mijloacelor de publicitate, publicata in Monitorul Oficial cu nr. 405 din data de 05 iulie

2013. Exista o serie de noi aspecte care scot in evidenta faptul ca in forma actuala legea afecteaza atat

economic cat si social actionarii si angajatii societatile comerciale care au ca obiect de activitate

publicitatea stradala.

1-Intrarea in vigoare la data de 1 ianuarie 2014 face imposibila continuarea activitatii societatile

comerciale care au ca principal obiect de activitate publicitatea pe panouri stradale. Angajatii acestora vor

trebui concediati pentru ca firmele respective nu vor putea sa ii mai plateasca.

2-Procedurile de intrare in legalitate conforme cu noua lege pentru operatorii de publicitate depasesc

termenul de 6 luni de la publicarea legii in Monitorul Oficial si data de 1 ianuarie 2014.

- Administratiile locale au elaborat si adoptat in Consiliile locale Regulamentele Amplasare a Panourilor de Publicitate si au facut verificarile locatiilor abia dupa 4-5 luni de la intrarea in vigoare a legii, astfel ca operatorii de publicitate nu au putut afla care dintre panourile publicitare trebuiesc relocate sau nu corespund Regulamentelor adoptate de Consiliile Locale.

In aceste conditii eventualele relocari sunt ingreunate de procedurile legale:

-stabilirea de noi locatii, aprobarea acestora in sedintele consiliilor locale, stabilirea conditiilor si datelor de licitatie, termenele in care se desfasoara aceste licitatie, eventualele contestatii, intocmirea si semnarea contractelor, procedura pentru obtinerea autorizatiilor de constructii, montajul panourilor (turnarea fundatiei, montarea structurii). Termenele pentru toate aceste proceduri depasesc cu cel putin 10 luni data la care se produc efectele legii

Exemplificarea problematicii

Pentru a intelege mai bine care sunt efectele negative ale actualei forme a legii, va expunem situatia firmei Independent SRL Alba Iulia, care dealtfel ne-a si sesizat in legatura cu acest subiect.

In 2006, firma a incheiat un contract pe o perioada de 10 ani pentru inchirierea unui numar de 20 locatii in municipiul Alba Iulia. Contractul a fost votat si aprobat de Consiliul local si a urmat toate procedurile legale. Toata procedura de la prezentarea in Consiliu local pana la autorizare a durat 10 luni. Pentru toate panourile amplasate pe aceste locatii s-au obtinut autorizatii de constructie. Business-planul afacerii a fost calculat pentru perioada de 10 ani – in baza contractului incheiat cu administratia locala. S-au contractat credite pe o perioada de 10 ani. **De la 2 angajati in 2006, firma are in prezent 19 angajati. A platit taxe si impozite la stat in valoare de peste 2,8 milioane lei in cei 8 ani de activitate. Conducerea firmei arata ca schimbarea regulilor in timpul derularii contractului ii va duce direct la faliment si la incapacitatea platii ratelor ramase pentru care, atunci cand le-au contractat, au girat cu propriile locuinte. Dupa data de 1 ianuarie 2014, toate firmele care au aceasta activitate de publicitate stradala vor fi nevoite sa rezilieze contractele a cel putin jumatate din numarul angajatilor. Drept urmare, singura lor sansa este de a sesiza CCR din nou, in cadrul unei actiuni deschise in instanta sau daca parlamentarii vor face aceasta initiativa.**

[* Cititi aici sesizarea de neconstitutionalitate formulata in 2011 de deputatii PSD](#)

[* Cititi aici Raportul Comisiei Juridice a Senatului Romaniei din 24.05.2012](#)

[* Cititi aici Raportul suplimentar din 18.03.2013 al Comisiei Juridice a Senatului Romaniei](#)

-

-